

Melchior: Seg vil nærmest blot i Anledning af den høitærede Finanzministers Bemærkning i hans sidste Foredrag om, at det med Hensyn til Verestemplet skulde have vist sig, at det blev erlagt, naagte det ikke var nogen egentlig Kontrol dermed, tillade mig at sige, at det netop ved dette Stempel har vist sig, at det ikke blev erlagt den Gang, det var saa høit, at det forhindrede den naturlige Bezelomsætning. Da var det nødvendigt at omgaa Loven, for at ikke hele denne Om sætning skulde gaa istaa, og Omgaaelsen ikke ikke alene med Hensyn til Verestemplet. Seg siger ikke, at dette var godt eller rigtig, jeg anser det tværtimod for Noget, som ikke er ønskeligt, og netop derfor kæmper jeg ogsaa saa meget imod den her foreslaaede Lov. Det er fattigt, at den Gang det var Lovbesætt, at forte Bøxer skulde stemples med et høit Stempel, blev Bestemmelsen derom omgaaet, fordi de forte Bøxer ikke kunde bære en saa høit Stempelafgift. Seg kan fra min egen Erfaring hente Exempler paa, at der endog af Statsmyndigheder selv er blevet fremlagt istempledte Papirer, som dog burde have været stemplede. Det var dengang noget saa Almindeligt, at man omgik Stempeloven, at jeg endogsaa tror, at Finanzministeriet undertiden har sendt, jeg vil f. Ex. nævne Konnossementer, til Underkøst, som ikke vare stemplede, endstøndt de burde have været det. Det var netop den daværende Løvs Uræmelighed, der gjorde, at den i mange Tilfælde maatte omgaaes. Og jeg tror nu, at det ligeledes vil vise sig, at den her foreslaaede Lov, hvis den bliver vedtagen uforandret, i mange Tilfælde vil blive omgaaet. Seg mener ikke, at den vil blive omgaaet i saadanne Tilfælde som dem, den høitærede Finanzminister nævnte, nemlig, naar Kapitaler ønskes anlagte i udenlandske Papirer for dergjennem at sikre sig en vis Nemhedslyst. I sige Tilfælde kan det gerne være, at Loven ikke vil blive omgaaet, og jeg tror overovedet selv og stoler paa, at der er saa megen Hæderlighed tilstede hos Folk, at man i det Hele vil søge at holde Loven. Men, hvor den ganske sikkert i Tidens Længde, om end ikke strax, vil blive omgaaet, det er ved alle store Om sætninger af

Fonds, fordi den ikke der kan overholdes. Den foreslaaede Lov tilstaaer 6 Uger, i hvilke de udenlandske Papirer kunne passere uden Stempel, men der er dog ingen, der kommer til at vente med at afsætte Papirer i 7 eller 8 Uger, som vil holde sig forpligtet til at stemple dem. Hvis man i det Hele taget vilde holde sig forpligtet til at stemple saadanne Papirer, vilde det meget høit Grad forhindre Om sætningen, og det er saaledes en Allemsø, der er forbundet med den foreslaaede Lov, at den i allerhøjeste Grad skifter til en Omgaaen. Det er derfor, at jeg bestandig nærmest har ønsket, at man vilde stemme mod Lovforslaget, og at jeg, hvis man finder, at der dog er nogen Grund til at stemme for det, saa dog vilde gaa ind paa det Stempel, det er utaalst, fordi man dog saa kan haabe og vente, at den nye Lov vil blive overholdt. Og det er af Hensyn dertil, at jeg for nemmeligt holder paa det principale Forslag, men at jeg, hvis det skulde være meget Stemmning imod det, dog særlig maa anbefale Thinget at gaa ind paa Udvalgets flereals subsidære Forslag.

Orenbøll: Mitt Synspunkt med Hensyn til Lovforslaget er, som jeg for tillod mig at udtaale, slet ikke det, som den ærede sidste Tale har gjort gjældende. Naar jeg modsætter mig Lovforslaget, da er det, som jeg for anførte, væsentligt, fordi den nye Lov paa en for mig utilbørlig Maade vilde lade Folk til Besvigelser af Stempeloven. Naar den høitærede Minister nye yttrede, at det ikke var noget Nyt, men at det var Noget, som vi havde allerede tilsvarende Exempler paa netop i den store Stempelov, saa tror jeg, at det beror paa en fuldstændig Felttagelse. Ganske vist finder der ogsaa Besvigelser Sted af den store Stempelov, men kun for ubetydelige Beløb. Og Grunden til, at det kun finder Sted i saadanne Tilfælde, er den, at de fleste stempligtige Dokumenter af Betydning strax ere en Kontrol undergivne. Dette gjælder navnlig om alle Dokumenter, som angaa Kjøb og Salg og Laan ind paa Pant. De komme strax i den kontrollerende Myndigheds Hænder ved Thinglæsningen, og det falder derfor aldrig noget Menneske ind at ville befvige med Hen-